

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/120/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212219948
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212219948.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Evy Hritzovej a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/580/2012-102 zo dňa 11.11.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/580/2012-102 zo dňa 11.11.2013 potvrdzuje.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca žalobou zo dňa 27.09.2012 domáhal od žalovanej zaplata sumu 605,-- eur titulom nemajetkovej ujmy a majetkovej škody v sume 125,-- eur, a to z toho dôvodu, že Okresný súd Komárno viac ako 358 dní nerozhodol o návrhu na udelenie poverenia pre súdneho exekútora. Právny zástupca žalobcu vo svojej konkretizácii žaloby uviedol, že exekučnému súdu podal súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, a exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 24.02.2011, teda tento súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 358 dní, preto si žalobca uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 605,-- eur. Čo sa týka ďalšieho nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody v sume 125,-- eur, túto žalobca odôvodnil tým, že suma týchto nákladov pozostáva z účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Takto žalobca na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vynaložil sumu 70,-- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,-- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu na výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania sumu 15,-- eur. Urgencie by mali byť obsahom exekučného spisu, s ktorým je potrebné sa oboznámiť. Vymáhanie pohľadávok je náplňou obchodnej činnosti žalobcu a v tomto prípade mal zvýšené náklady s dĺžkou rozhodovania súdu, aj keď nešlo o zložité rozhodovanie. Žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody žalovanej, ale odpoveď mu nebola doručená do podania žaloby vo veci samej.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že neuznáva nárok žalobcu na náhradu majetkovej ani nemajetkovej škody. Namietala zmatečnosť podania, uviedla, že žalobca prenáša svoju dôkaznú povinnosť na súd, namiesto toho, aby predložil dôkazy na svoje tvrdenia. Z podanej žaloby nie je zrejmé, aké náhrady škody sa žalobca domáha, pretože v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa žalobca môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Takýto nárok žalobcu ešte prerokovaný nebol, preto má žalovaná za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Ďalej žalovaná namietala, že čo sa týka prietáhov v konaní, tieto je oprávnený posudzovať len Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý by vo svojom rozhodnutí konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Žalovaná vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred 23.04.2009. Čo sa týka náhrady škody, žalobca skutočnú škodu nedokázal listinami, ktoré by preukazovali požadovaný nárok, preto je preskúmanie tohto nároku znemožnené, keď žalobca nepreukázal vznik ani výšku škody ako ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a postupom, na základe ktorej táto škoda žalobcovi vznikla. Z týchto dôvodov žalovaná žiadala, aby súd žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol.

Prvostupňový súd vo veci vykonal dokazovanie na základe ktorého zistil, že žalobca sa žalobou zo dňa 27.09.2012 domáhal zaplatenia sumy 125,-- eur titulom majetkovej škody spôsobenej žalobcovi pri uskutočňovaní a správy pri vymáhaní pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Táto suma pozostáva z čiastky 70,-- eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, z čiastky 40,-- eur na udržiavanie a správu informačného systému a z čiastky 15,-- eur na administratívne spracovanie textov urgencií na príslušný exekučný súd. Ďalej sa žalobca domáhal nemajetkovej ujmy v sume 605,-- eur, ktorá nemajetková ujma mala vzniknúť žalobcovi za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Výšku tejto sumy žalobca odôvodnil tým, že ústavný súd pri svojom rozhodovaní o prietáhoch v konaní priznal sťažovateľom satisfakciu 20.000,-- Sk, t. j. 660,-- eur na rok. Keďže exekučný súd, v tomto prípade Okresný súd Komárno, bol bezdôvodne nečinný viac ako 358 dní, prináleží žalobcovi náhrada za 11 mesiacov po 55,-- eur, teda vo výške 605,-- eur. Žalobca ako oprávnený prostredníctvom súdneho exekútora podal na Okresný súd Komárno dňa 07.06.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom návrh na vykonanie exekúcie doručil súdному exekútorovi dňa 11.05.2010. Zároveň zaslal exekučnému súdu rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., ktoré rozhodnutie bolo exekučným titulom. Exekučný súd výzvou zo dňa 10.08.2010 vyzval právneho zástupcu oprávneného, t. j. žalobcu, Advocate s.r.o., aby v lehote 20 dní doplnil návrh na vykonanie exekúcie doložením zmluvy o úvere a príslušných dohôd o vyplnení zmenky spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami. Žalobca podaním zo dňa 09.09.2010 doložil Okresnému súdu Komárno hromadným podaním požadované doklady v 75 exekučných veciach, ale bez uvedenia spisovej značky podaní, v ktorých ho exekučný súd vyzval na doplnenie, len s označením čísla úveru. Následne bol právny zástupca oprávneného vyzvaný výzvou z 26.01.2011 na upresnenie označenia povinného, ktorý ukončil podnikateľskú činnosť, a to v lehote 15 dní. Súdny exekútor doručil dňa 17.02.2011 opravu žiadosti o udelenie poverenia datovanú tým istým dňom ako bola datovaná pôvodná žiadosť a to dňa 25.05.2010 a opravný návrh na vykonanie exekúcie z toto istého dňa ako bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie, a to z 11.05.2010. Obe tieto podania boli podané na súd 17.02.2011, po doplnení návrhu a žiadosti bolo dňa 24.02.2011, vydané poverenie pre súdneho exekútora.

Pri rozhodovaní vo veci súd sa oboznámil s obsahom príslušného exekučného spisu Okresného súdu Komárno, z ktorého zistil, že v pôvodnom návrhu žalobcu ako oprávneného na vykonanie exekúcie z 11.05.2010 absentovali dôkazy, ktoré boli v návrhu na vykonanie exekúcie označené, a to zmluva o úvere, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, preto súd výzvou z 10.08.2010 vyzval oprávneného na doplnenie návrhov ako aj žiadosti o udelenie poverenia pre predmetné doklady. Okrem toho bol oprávnený vyzvaný na doplnenie tak návrhu ako aj žiadosti o udelenie poverenia, vzhľadom na tú skutočnosť, že povinný stratil oprávnenie ako živnostník ukončil svoju podnikateľskú činnosť, preto bol oprávnený vyzvaný na presné označenie povinného. Súdny exekútor doložil do exekučného spisu

opravu žiadosti ako aj opravu návrhu s totožným dátumom ako bol podaný pôvodný návrh a pôvodná žiadosť, a to napriek tomu, že výzvu na doplnenie žiadosti vyzval právny zástupca až 11.02.2011, teda nebolo možné opraviť návrh a žiadosť tým istým dátumom ako boli pôvodne doručené súdu. Po podaní doplnenia návrhu na nariadenie exekúcie a žiadosti o udelenie poverenia oprávneného v 75 exekučných veciach súd vydal poverenie pre súdneho exekútora hneď po tom, ako boli tieto doplnenia doložené do predmetných exekučných spisov. Z týchto skutočností je zrejmé, že zo strany exekučného súdu síce nebola dodržaná lehota 15 dní na vydanie poverenia, ale exekučný súd vydal poverenie hneď po tom, ako mu boli doručené písomnosti, na doloženie ktorých bol oprávnený vyzvaný. Nie je zrejmé, aká škoda mohla vzniknúť žalobcovi a aké prieťahy boli Okresným súdom Komárno, ako exekučným súdom, spôsobené. Súd podotýka, že žalobca ako oprávnený v exekučných podaniach podal minimálne v 75 exekučných veciach žiadosť o udelenie poverenia spolu s návrhom na vykonanie exekúcie bez toho, aby doložil exekučný titul a doklady, ktoré slúžili ako podklad na vydanie rozhodnutia, ktoré malo byť podkladom na vykonanie exekúcie, o čom svedčí samotná odpoveď žalobcu na výzvu súdu o tom, že predmetné doklady na výzvu súdu do exekučných spisov doložil. Súd ďalej konštatoval, že žalobca svojou žalobou sa domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla v sume 125,-- eur, a to administratívnou činnosťou svojho zamestnanca, výšku tejto škody žalobca v konaní nepreukázal, nešpecifikoval z čoho presne pozostáva predmetná škoda a na základe akej činnosti exekučného súdu mu táto škoda vznikla. Žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal samotný vznik škody, ani skutočnosť, ktorá viedla k vzniku škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a skutočnosťou, ktorá ju spôsobila, a to napriek tomu, že žalobca je v konaní ten, ktorý má preukázať svoje tvrdenia a predložiť o nich dôkazy. To, že žalobca škodu vyčíslil, nie je dôkazom toho, že naozaj škoda vznikla a toľž nie dôkazom na to, že škoda vznikla v súvislosti s výkonom nejakých úkonov zo strany žalobcu, ktoré presne neboli špecifikované. Z týchto dôvodov súd žalobu v časti náhrady škody vo výške 125,-- eur zamietol.

Žalobca si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Podľa názoru súdu, v priebehu exekúcie v čase, keď bol podaný návrh na vykonanie exekúcie a žiadosť na udelenie poverenia, nebolo možné tak podanému návrhu ako ani žiadosti o udelenie poverenia vyhovieť, nakoľko zo strany konajúceho súdu bolo zistené, že žalobca ako oprávnený nedoložil k žiadosti o udelenie poverenia a k návrhu na vykonanie exekúcie potrebné podklady ako zmluvu o úvere a ďalšie podklady, na predloženie ktorých bol exekučným súdom vyzvaný. Navyše súd hneď po doručení písomností vydal poverenie pre súdneho exekútora. Exekúcia nie je doposiaľ skončená. Súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehote na vydanie rozhodnutia a nárokom priznávaným Ústavným súdom SR za prieťahy v konaní. Ohľadne prípadného prieťahu v tomto konaní sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva.

Okolnosť, že exekučný súd vykonával dokazovanie, ktoré bolo podľa žalobcu nadbytočné a nezaoberal sa len návrhom žalobcu, nepredstavuje samo o sebe nesprávny úradný postup orgánu štátu. Rozhodovacia činnosť, ktorá je podstatou súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup, pretože nedodržanie zákonnej lehote automaticky nezakladá nárok na náhradu škody. Žalobca v konaní nepreukázal, že by bol počas tejto doby v neistote a hrozila by mu akákoľvek škoda, otázka je, či aj k škode došlo a aká je výška tejto škody. V konaní už bolo konštatované, že majetková ujma spôsobená žalobcovi, nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehote na vydanie rozhodnutia, ale aj od okolností, ktoré v tejto veci záviseli od súdneho exekútora a samotného žalobcu a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy.

Všeobecný súd nie je oprávnený konštatovať, že vo veci išlo o prieťah v konaní, takéto oprávnenie neprináleží ani samotnému žalobcovi. Žalobca nepodal ústavnú sťažnosť na prieťah v konaní v tomto konkrétnom konaní, žiadne iné konanie, v ktorom je možné konštatovať prieťahy v konaní, sa nevedelo. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prvom rade mal súd za to, že žiadna škoda nevznikla a v druhom rade, ak by aj teoreticky žalobca nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s nedodržaním zákonnej lehote na vydanie poverenia, keďže poverenie bolo vydané hneď po tom, čo žalobca doložil doklady, na doloženie ktorých bol vyzvaný. Ak by žalobcovi mala nejaká škoda vzniknúť, túto škodu si žalobca spôsobil sám svojím konaním, keď nedoložil v exekučnom konaní podklady potrebné pre udelenie poverenia pre súdneho exekútora.

Žalobca vo svojich žalobách (bolo podané veľké množstvo žalôb, v ktorých si žalobca uplatňuje nárok podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. voči žalovanej) v podstate žiada, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Takéto skúmanie neprináleží prvostupňovému súdu, teda nie je možné skúmať nedodržanie lehoty v exekučnom konaní, pretože ako už súd konštatoval, takéto skúmanie prináleží len predsedovi súdu pri podaní sťažnosti vo veci samej alebo Ústavnému súdu Slovenskej republiky pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti. Z týchto okolností veci ako sú hospodárne rozhodovanie exekučného súdu, reálne nepreukázanie škody a neexistencie konštatovania prieťahov v konaní, či porušenia povinnosti, vykonávanie dokazovania ako podstata súdnictva, neaktívny prístup oprávneného, teoreticky chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, viedli samostatne i vo vzájomnom kontexte súd k zamietnutiu žaloby. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a žiadne mu nevznikli.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 z. č. 514/2003 Z. z. a § 41 ods. 1, 2 z. č. 233/1995.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia vecí, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu vecí. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite vecí na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca ďalej poukazoval na skutočnosť, že súd zamietol znalecké dokazovanie, čím mu objektívnym spôsobom znemožnil preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie vecí v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 10.03.2015.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Nové Zámky žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že nezistil, že by postupom prvostupňového súdu došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. V podanom odvolaní žalobca ani nič konkrétne neuviedol, v čom, resp. akým postupom súdu prvého stupňa malo dôjsť k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezistoval, či došlo k prieťahom v konaní. Žalobca navyše vznik škody a jej výšku nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich však odvolací súd nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.